

Finnish
Great Commission, The
58-0301B

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Suuri käsky

Chattanooga, Tennessee, USA

1.3.1958, aamiaiskokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

“Palataan takaisin yhteen.” Henki kutsuu Seurakuntaa: “Palataan takaisin yhteen. Mennään yhteen.” Jumala oli siellä.

⁷¹ Ja kun seisoin siellä palvoen, oi, juoksin ympäri ja ympäri tuota puuta niin kovaa, kuin pystyin, päästäkseni tunteeni ulos, huutaen koko äänelläni, heiluttaen kättäni. Minun olisi ajateltu olevan pyhä kieriskelijä, varmastikin, jos joku olisi nähnyt minut. Mutta... Tai ehkä olin järjiltäni, juosten ympäri ja ympäri tuota puuta. Mutta palvoin Jumalaa. Näen Hänet, kaikki kutsuu, syvyys huutaa syvyydelle, kuten Henki kutsuu nyt, kutsuen Seurakuntaa, kutsuen Ruumista: “Mennään yhteen. Ollaan yhdessä. Aurinko on laskeutumassa. On myöhäisempää, kuin luulet, tule yhteen.” [Profetia annetaan. —Toim.] Aamen? Missä kohtaa Henki puhui? Kun sateenkaari, aurinko oli kutsunut sateenkaaren, kun susi oli kutsunut kumppaninsa, kun hirvi oli kutsunut kumppaninsa. Jeesus kutsuu Kumppaniansa, Seurakuntaa. Jumala siunatkoon teitä, veljet. Olen täällä olkapäät yhdessä teidän kanssanne Jumalan valtaistuimen ääressä auttaakseni teitä kaikin mahdollisin tavoin. Minä olen teidän veljenne.

Suuri käsky

¹ Kiitos, veli Vayle. Ja haluan sanoa hyvää huomenta teille jokaiselle täällä. Ja tämä on varmasti suurenmoinen etuoikeus olla täällä Chattanooga alueella tehdäkseni osani palvelustehtävässäni auttaakseni teitä veljiä jatkamaan työtä, jonka Herramme Jeesus on jo aloittanut, jatkaen tällä periaatteella. Ja me nautimme tästä kokoontumisesta. Sydämessäni on pitkään säilynyt muisto viime kerrasta, kun kokoonnuimme tänne yhteen. Ja paljon on vettä virrannut sen jälkeen; monia asioita on tehty; monia taisteluja on taisteltu Herramme puolesta.

² Ja tänä aamuna on niin hienoa olla täällä pöydän ääressä teidän miesten ja naisten kanssa, te toverit, Jumalan Valtakunnan kansalaiset, saman kalliin uskon veljet ja sisaret. Ja te tiedätte, että minä en ole puhuja. Rakastan vain puhua sitä, mitä voin Hänen kunniakseen, tietäen, että jos minulla on ääntä, haluan käyttää sen, mitä minulla on, Hänen kunniakseen. Ja toivon, että olisin puhuja, kuten veli Vayle, ja monet teistä ihmisistä; mutta Jumala ei koskaan kutsunut minua sellaiseen. Minut kutsuttiin toisenlaiseen palvelustehtävään. Ja me olemme... En haluaisi yrittää ottaa veli Vaylen paikkaa tai teidän paikkaanne. Minulle olisi yhtä vaikeaa ottaa hänen paikkansa, kuin hänelle olisi ottaa minun paikkani. Niinpä me vain pysymme kutsumuksessamme ja teemme sen, mitä voimme suuren Jumalan Valtakunnan hyväksi.

³ No niin, olen iloinen, että olen jälleen täällä vanhassa kunnan maan etelä-osassa. Tiedätekö, etelä-osavaltioissa on jotain, josta minä pidän. Olen syntynyt tällä maaperällä täällä, tiedättehan, niinpä siinä on jotain, aivan kuin palaisin takaisin kotiin. Ja kun menen pohjoiseen, siellä sanotaan: “Hei, sanohan, taidat olla etelästä?”

Luulin, että puhuin englantia, kunnes kävin Englannissa. Tarvitsin enemmän tulkkia Englannissa, kuin missään muualla, missä olen ollut. Joka kerta, kun puhuin, minulle sanottiin: “Mistä päin Texasia olet kotoisin?” En vain pystynyt. Mutta kun he puhuivat: “Tuolla kauempana”, tiedätekö, sellainen hyvin kaukainen...

⁴ Menin kerran kadunkulmaan Lontoossa. Lähdin etsimään Westminster Abbeyta. En ole lähelläkään imitoijaa, mutta koitan matkia jotain. Siellä oli eräs herrasmies seisomassa kadunkulmassa kävelykeppi käsivarrellaan, tavallinen englantilainen. Ja sanoin: “Mitä kuuluu, herra?” Hän, katsellen lasiansa ylitse, puhui minulle. Ja sanoin: “Voisitko kertoa minulle, kuinka päästä Westminster Abbeylle?”

Hän rypisti otsaansa hiukan, katsoi minuun; hän sanoi: “Tietysti, hyvä kaveri, kulje kolme korttelia tuohon suuntaan, käännyt sitten kolme korttelia tuohon suuntaan, kuljet sitten suoraan eteenpäin, et voi olla näkemättä sitä.” [Veli Branham imitoi englannin englantia. --Toim.]

⁵ Veli David duPlessis on lähestulkoon ainoa täällä tänä aamuna, joka ymmärtäisi sitä. Oi, minä tiesin, etten--etten välittänyt englannin englannista kovinkaan paljoa. Mutta nautin ihmisten kanssa olemisesta, koska he ovat Jumalan luomuksia.

Ja nyt yritän, kuten tavallisesti Kristittyjen Liikemiesten aamiaisella, minä tavallisesti saarnaan hiukan noille kavereille. Ja minä... Mutta nyt sananpalvelijoiden edessä en yrittäisi sellaista. Näettekö? Haluan vain lukea hiukan Kirjoituksista. Koska jokaisessa kokoontumisessa meidän tulisi lukea Kirjoituksia ja niin edelleen. Luulen, että...

⁶ Ja entisaikoina, kun heillä oli tapana tavata, he mursivat leipää, nauttivat ehtoollista joka kerta, kun tapasivat. Ja minä pidän siitä myös. Tietysti meillä ei enää sitä tapaa ole. Mutta haluan vain lukea osan Hänen Sanastaan, vaikka emme saisikaan mitään muuta, kuin tämän, se olisi oikein hienoa. Se löytyy Herramme viimeisestä käskystä. Ja ihmisen viimeinen tahto tulisi olla--se, joka on pitävä. Ja tässä on se, mitä Hän sanoi Seurakunnalleen, viimeiset sanansa, kun Hän lähti maailmasta, se löytyy Markuksen evankeliumin 16. luvusta, 14. jakeesta alkaen.

Sen jälkeen hän ilmestyi myöskin niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla; ja hän nuhteli heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseksi.

Ja hän sanoi heille: “Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.

Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä;

Jos he... nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.”

Niinpä... Kun--kun nyt Herra Jeesus oli--oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.

Ja he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa... ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta. Aamen.

no, sitten me laidunnamme sitä täällä, sadan viidenkymmenen, kahdensadan mailin päässä, täällä; me laidunnamme sitä.

⁶⁷ Niinpä heillä oli puuaita yksityisomisteiselta tontilta hallituksen tontille saakka. Monta kertaa olen istunut siellä päiväsaikaan ja katsellut heidän vievän tuota karjaa lävitse. Istun siellä jalkani satulan tapin ympärillä, kuten te kaikki tiedätte, katsellen. Ja metsänvartija seisoi siellä laskien tuota karjaa, kun ne menivät lävitse. Hän tarkasti tuon karjan. Veljet, hän ei niinkään katsonut polttomerkkiin; se oli karjan rotu. Polttomerkki saattoi mennä sisälle; sillä ei ollut kovin paljoa tekemistä sen kanssa; mutta se oli lehmän veri. Huolimatta siitä, mikä polttomerkki siinä oli, jos se—jos tuo lehmä ei ollut täysiverinen Hereford, se ei voinut mennä tuohon metsään.

⁶⁸ Uskon, että sillä tavalla se tulee olemaan tuomiolla. Kysymys ei tule olemaan siitä, oletko Church of God seurakunnasta vai Assemblies of God, vaan se on Verimerkki, joka kertoo eron. Huolimatta siitä, millainen polttomerkki sinulla on, ainoastaan ne, jotka ovat uudestisyntyneet, menevät sisälle. Noilla vuorilla minä katselin. Myrsky tuli ja menin puun taakse ja seisoin siellä hetken aikaa, kun myrsky pauhasi. Ja yhtäkkiä, kun myrsky oli ohitse, tulin pois puun takaa. Siellä myrskyä hetken, sataa, sitten tulee hetken aikaa lunta ja sitten aurinko tulee esiin ja sulattaa sen ja sitten ehkä sataa jälleen.

⁶⁹ Ja kun tulin esiin, oli tullut kylmä ilma, sillä välin, kun olin puun takana ja aurinko oli laskeutumassa länteen. Ja tuo suuri silmä pilkistäen tähän suuntaan ja siellä sateenkaari ilmestyi laakson ylle, missä ikivihreät puut olivat jäätyneet sateesta. Tehän tiedätte, kuinka jää tulee puihin. Ja auringonpaiste sitä vasten sai aikaan sateenkaaren. Ja katselin tuota sadetta... Äitini... Äitini äiti tuli tästä reservaatista täältä. Ja kääntymykseni ei koskaan ottanut pois tuota syvyyden huutoa minusta; rakastan metsää. Niinpä seisoin siellä ja aloin itkeä. Ajattelin: “Oi suuri Jehova”, kuten sanoin eilen illalla, Hän ohjaa minun askeleitani Silmällään. Niinpä sitten, siellä Hän katseli. Ajattelin siellä: “Kyllä, aurinko on kuolemassa lännessä; päivä on ohitse; sateenkaari kuvaa liittoa; me olemme lopunajassa.” Sinä voit katsoa minne tahansa ja nähdä Jumalan, jos vain hiukan katsot ympärillesi. Sinä voit nähdä Hänet veljessä, josta et pidä niin paljon, jos vain katsot. Sinä voit nähdä Hänet organisaatiossa, josta et pidä, jos vain katsot ympärillesi. Siinä kaikki. Hän—Hän tulee olemaan siellä, niinpä älä murehdi.

⁷⁰ Ja sitten katselin sitä ja aloin itkeä. Hetken kuluttua kuulin vanhan harmaan suden kutsuvan vuoren huipulla, sen kumppani vastasi vuoren juurella. Te tiedätte, että Daavid sanoi: “Kun syvyys huutaa syvyydelle...” Syvyys alkaa huutamaan syvyydelle. Kuulin vanhan uroshirven ääntelehtivän. Myrsky eroitti heidät. Tuulen puhaltaessa, puiden kaatuessa, lauma oli hajonnut. He kutsuivat toinen toisiaan palatakseen takaisin yhteen. Suden kumppani kutsui: “Palataan takaisin yhteen.” Silmä kutsui sateenkaarta:

elämänsä aikana, koko elämässään, niin kaukana siellä. Luulen, että ensimmäinen päällystetty tie on Edmontonissa, Edmontonin ympäristössä. Se on neljän, viiden sadan mailin päässä. [Joku puhuu veli Branhamille. --Toim.] Kyllä. Se on noin kahden sadan mailin päässä, luulenpa. Kaksisataa mailia päällystetylle tielle. Ja sitten kun sieltä lähdetään, sitten toinen päällystetty tie, se on pitkän harppauksen takana, kaukana East Pinesissa, Brittiläisen Kolumbian pohjoisosassa.

⁶⁴ Seistessäni siellä koitin vetää...?... Hevosia ja kiristää... Eräs mies tuli sinne, hän sanoi: "Hei, veli Branham." Se oli hän, maanviljelijä. Herra antoi näyn, kutsui hänet työhön ja hän on nyt palaamassa takaisin Kuubasta ja on nyt matkallaan takaisin kentälle."

Olin siellä kaukaisessa pohjoisessa paikassa ja eräs nainen käveli, minulla oli sellainen parta ja muuta, tuo nainen käveli sinne ja kosketi minua selkään: "Etkö sinä olekin veli Branham?"

Ja minä sanoin: "Kyllä rouva. Kuinka tunsit minut?"

Hän sanoi: "Sain kirjasi."

Minä sanoin: "Kuinka onnistuit saamaan kirjan sinne?"

Posti tuli kahdesti vuodessa koirareellä. Oi, he saapuvat idästä ja lännestä tuona suurena hetkenä.

⁶⁵ Kerran kaukana siellä Coloradossa vuorilla, olin metsästävässä hirviä. En tappaakseen villieläimiä, vaan ollakseni vain yksin Jumalan kanssa. Te voitte ottaa koko höyhenreunustaisen Floridan, minkä haluatte; se on se, mitä ihminen on tehnyt sille. Pidän siitä tavasta, miten Jumala tekee sen (Näettekö?), aivan omassa jylhässä luonnossaan.

Kiipesin korkealle vuorille, hyvin korkealle, koska hirvet eivät olleet tulleet vielä alas; siellä ei ole tarpeeksi lunta ajamaan niitä alemmas. Olin vähintään kolmekymmentä viisi tai neljäkymmentä mailia ihmisasutuksesta, siellä kaukana Berthoud Passin ja Rabbit Ear Passin välissä, siellä kaukana Troublesome joella, missä minulla oli poikasena tapana paimentaa karjaa.

⁶⁶ Minulla on pieni asia, jonka haluan sanoa täällä siitä. Minulla oli tapana mennä sinne, kun karja ajettiin yhteen keväällä, kun olimme ajamassa karjaa Arapaho metsään. Hereford yhdistys laiduntaa laaksossa. Ja jos pystyt kasvattamaan tonnin heinää ja sinulla on polttomerkki Kauppakamarilta, voit sitten paimentaa karjaa Arapaho metsässä kesällä.

Niinpä me paimensimme siellä. Ja meidän polttomerkkimme oli kolmipäinen. Ja suuri Diamond—Bar Diamond oli meidän vieressämme, joka oli Grimesin omistama. Ja te kaikki tunnette Grimesin, kilpahevostmiehen, hänellä on—hänellä työskentelee noin kaksikymmentä miestä koko ajan. Ja meillä oli... Me... Meidän porukkamme oli pieni; meillä oli viimeinen juomapaikka Troublesome joen itähaarassa, siellä kaukana. Niinpä sitten, tiedättehan, joki jakautuu tällä tavalla ja laskee pohjois-, itä- ja länsirinteeltä,

⁷ Tämä tunnetaan suurena käskynä. Ne olivat viimeiset sanat, jotka Herramme puhui. Ja ensimmäisen kerran, kun Hän lähetti opetuslapsensa Matteuksen evankeliumin 10. luvussa, me huomaamme, että Hän antoi heille tehtävän mennä parantamaan sairaita, puhdistamaan pitaalisia, herättämään kuolleita, ajamaan ulos riivaajia: niin ilmaiseksi kun olette saaneet, ilmaiseksi antakaa. Ja viimeisenä käskynä Hän käski mennä kaikkeen maailmaan, jatkaen vain sillä tavalla, kuin alussakin; parantaa sairaita, panna kädet sairasten päälle ja ajaa ulos riivaajia.

Ja minusta on etuoikeus, veljet, seistä sellaisten miesten kanssa, kuin te, olkapäät yhteen painettuina tässä suuressa taistelussa.

[Tyhjä kohta nauhalla--Toim.]...?...maailmassa, jota kutsutaan kristillisyydeksi, ja otan asemani rinnallanne uskoen, että tuo käsky on yhä aivan yhtä tärkeä, kuin silloin, kun se annettiin. Ja tällä suurella kentällä, jolla me olemme, me huomaamme monta kertaa, että me tulemme jonkun toisen kirkkokunnan järjestyksen kanssa, ei, Kirjoituksen kohdan kanssa.

Jotkut heistä... Kristuksen käsky tässä oli mennä kaikkeen maailmaan ja saarnata Evankeliumia.

⁸ No niin, Evankeliumi ei muodostu ainoastaan Sanasta, vaan Pyhän Hengen voimasta ja julkitulemisesta. Koska ainoa tapa, jolla sitä voidaan tehdä, jotta nämä merkit seuraisivat, on että Sana tulee eläväksi. Niinpä sen tulisi olla Pyhä Henki, joka antaisi Elämän Sanassa tuottaakseen näitä merkkejä. Te veljet uskotte sen.

Silloin kun lähdin baptisti seurakunnasta ja tultuani helluntailaisveljien luokse, koska näin, että heillä oli jotain, he uskovat tämän. Ja--mutta löysin eri kirkkokuntia. Ensimmäiseksi, ensimmäinen ryhmä, jonka löysin oli se, jota monet kutsuvat, kuten monet teistä veljistä, ehkä te olette samasta kirkkokunnasta, Oneness. No, luulin, että sen vuoksi heitä kutsuttiin helluntailaisiksi. No sitten, tapasin muutamia hienoja miehiä.

⁹ Ei mennyt kauaa, kun ymmärsin, että on toinenkin ryhmä. Ja heitä kutsuttiin kolminaisuuteen uskoviksi. Ja sitten löysin yhden ryhmän, jota kutsuttiin Jeesus Yksin.

Sitten löysin muita erilaisia ryhmiä, kuten Assemblies of God ja Church of God ja Church of Prophecy, kaikki nämä.

No niin, tässä on se, mitä haluan selittää teille, veljet. Näettekö? En uskaltaisi, millään tavalla, koittaa aloittaa jotain uutta. Uskon, että te veljet, ja teidän isänne, noina entisinä aikoina, kun he kulkivat tämän siunauksen kanssa neljäkymmentä vuotta sitten, kun olin vielä äidin sylissä... Te ette koskaan lähteneet liikkeelle pienen tunteellisen innostuksen johdosta; te lähditte liikkeelle Pyhän Hengen kasteen kanssa. Ja te perustitte jotain; te olette asettaneet perustuksen. Jumala estäköön minua yrittämästä rakentaa millekään muulle perustukselle. Jos Jumala asetti tuon perustuksen, niin me rakennamme tuolle perustukselle, koska uskon, että se on perustettu Jumalan Sanalle.

¹⁰ Sen vuoksi en kuulu näihin eri ryhmiin tai mene kenenkään puolelle. En ole täällä mennäkseni eri ryhmien puolelle; olen täällä sen periaatteen vuoksi, jonka puolesta seison. Ja se periaate on Jumalan Valtakunta. Church of God rakentaa tälle periaatteelle täällä, tässä on Assemblies of God täällä, ja Oneness täällä, ja muut eri ryhmät, kuinka ryhmät ovat järjestäytyneet kirkkokuntien ympärille. Mutta se kaikki, sen tulisi olla, ja uskon, että se on, etupäässä rakennettu Kristukselle. Niinpä sen vuoksi en mene minkään ryhmän puolelle. Sanoakseni: "Olen Church of God seurakunnassa." Se sopisi hyvin. Kuuluisin Church of God seurakuntaan yhtä pian, kuin Assemblies seurakuntaan. Ja kuuluisin Assemblies seurakuntaan yhtä pian, kuin Oneness seurakuntaan, tai mikä tahansa se onkin. Sillä ei ole merkitystä minulle. Mutta on yksi suuri varastohuone, yksi suuri periaate; se on Kristus.

¹¹ Ja sen takia minä seisoin teidän kanssanne tällä tavalla, jotta voisin painaa olkapääni yhteen teidän kanssanne, ja auttaa teitä kantamaan taakkaa, ja kestää häpeää ilolla sydämessäni teidän kanssanne tietäen, että menin sille puolelle, jonka ajattelin olevan oikea, Kirjoitusten perusteella. Ja kun tulen kaupunkiin, sen vuoksi haluan tulla seurakuntien keskelle, jotta jokainen on tervetullut, jokainen henkilö ja joka--jokainen, me... Sellaisesta me pidämme.

Ja jos henkilön täytyy tehdä työtä, jos hän--jos hän on kirkkokunnassa tai riippumaton, niin kauan, kuin hän rakentaa Kristukselle, painan olkapääni yhteen hänen kanssaan. Olkoon hän metodisti tai baptisti, minä... Tai presbyteeri tai luterilainen, mitä tahansa se onkin, haluan painaa olkapääni yhteen hänen kanssaan joka tapauksessa.

¹² Ja suottehan minun jakavan tämän pienen asian kanssanne, veljet, kun tiedän teidän olevan eri kirkkokunnista. Uskon, että en ole koskaan puhunut väkijoukolle tällä tavalla, mutta tällä paikkakunnalla, te... Ja--ja se on nyt tulossa läpi maan. Jos saatana voi pitää meidät erillään, hän--hän on saanut meidät ampumaan toinen toisiamme, niinpä hän--hän--hänellä on avoin maalitaulu, mihin hän vain haluaakaan ampua. Ja mitä hyötyä on ampumisesta, jos me ammuimme toisiamme? Näettekö, näettekö? Niinpä hän voi vain istua alas ja rentoutua.

Mutta olitteko koskaan... Suokaa minun vain antaa teille... Jos olen löytänyt suosion teidän silmissänne Jumalan avulla, ottakaa minun sanani tästä, veljet. Jos te haluatte olla siunauksena ja saada siunauksen, kun toinen henkilö on tehnyt teille väärin, ja on kertakaikkisen selvästi, hän... Tarkoiton, että hän on tehnyt sinulle väärin ja tiedät, että hän on tehnyt sinulle väärin; hän on tehnyt sinulle pahaa. Älä mainitse siitä; vie hänet rukouksessa Jumalan eteen. Ja äläkä vie sitä sellaisella itsekkäällä tavalla ja sano: "No, minun täytyy tehdä näin." Vaan seiso olkapää painettuna yhteen hänen olkapäänsä vasten, ja seiso Jumalan, Isämme Läsnäolossa sanoen: "Isä, tässä on minun veljeni ja hän--hän on rehellisesti sanoen; hän ansaitsee rangaistuksen, koska hän on--hän on tehnyt minulle pahaa. Enkä ymmärrä miksi hän teki sen."

tarttui Durbanin pormestariin ja suuteli häntä. Hänen näkönsä oli yhtä hyvä, kuin kenen tahansa muunkin, joka on täällä.

Mitä tapahtui sitten? Siellä he seisoivat; hän lankesi polvilleen; hän nosti kätensä ilmaan; hän itki, tuhansien katsellessa häntä. Tuo mies on todistanut jopa Intian presidentille, joka tulee olemaan New Delhissä tulevassa lokakuussa, jospa voisin toivoa, että heillä olisi ulkoilma auditorio, johon saisin miljoona ihmistä yhteiseksi ponnistukseksi Intian puolesta.

⁶¹ Sitten sanoin: "Kuinka moni teistä täällä tulee vastaanottamaan Jeesuksen henkilökohtaisena Pelastajanaan, te muhammedilaiset ja buddhalaiset, ja niin edelleen?" Heidän kätensä nousivat kaikkialla, kaikkialla. Ja he ryntäilivät; he ottivat--vetivät kengät jalastani. He repivät minun... Minulta meni yli tunti päästä sieltä pois, repaleisilla vaatteilla, viisi tai kuusi riviä ihmisiä ei voinut pidellä heitä. He juoksivat jalkojen alitse ja kaikkea sellaista. Intialaiset ovat taikauskoisia; he haluavat koskettaa teitä tai jotain sellaista, koittaen päästä sisälle. Äidit jopa heittelevät vauvojaan, jotta pääsevät lävitse koskettamaan. Minun täytyi lähteä kaupungista seuraavana päivänä, koska heitä ei pystytty enää pitämään missään, ei ollut mitään paikkaa, johon laittaa heidät.

⁶² Jeesus sanoi: "Menkää, saarnatkaa Evankeliumia." Se on totta. Me rakensimme joka puolelle kouluja, organisaatioita, koulutusta. Ei mitään niitä vastaan, ne ovat ihan hyviä asioita, ei mitään niitä vastaan, mutta Hän sanoi: "Saarnatkaa Evankeliumia." Hän ei koskaan käskenyt rakentamaan seurakuntia. Hän ei koskaan käskenyt rakentamaan organisaatioita. Hän ei koskaan käskenyt rakentamaan kouluja. Hän ei koskaan käskenyt pitämään seminaareja. Hän sanoi: "Saarnatkaa Evankeliumia." Me käännyimme ympäri ja teemme jotain muuta. Sen vuoksi pakanat ovat siinä tilassa, kuin he ovat tänä päivänä. Sen vuoksi on näitä asioita. Mutta veljeni, tai Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala yhä elää tänä päivänä. Aivan. Hän on sama Jumala. Se muistuttaa minua yhdestä pienestä asiasta, josta kerron teille. Minun täytyy sitten mennä, jos teillä on vain--vain muutama minuutti aikaa.

⁶³ Kuten jokainen tietää, minä pidän metsästämisestä. Täällä on eräs veli, joka on kotoisin pohjoisesta Brittiläisestä Kolumbiasta; eräänä päivänä palasin vuorilta, viikset näin pitkänä ja harmaantuneina. Päässäni oli suuri lerppahattu painettuna alas, farkkuhaalarit ja enkä ollut käynyt kahteen viikkoon pesulla ja--ja minulla oli kaksikymmentäyksi päinen hevoslauma mukana. Ja luulenpa, että haisin pahemmalle, kuin hevoset, en ollut käynyt pesulla ja olin likainen ja hikininen. Ja olin ollut metsästämisessä karhuja vuorilla. Kuinka nuo kokemukset, joita minulla on ollut Jumalan kanssa tulevat säilymään elävinä kunnes kuolen, kun olen ollut yksin.

Olin pienessä paikassa, missä oli eräs kauppa, ehkä puolet tämän huoneen koosta; siellä oli kuitenkin kaikkea. Siellä oli nuori nainen, noin kolmekymmentä vuotias, hän ei ollut koskaan nähnyt kaupunkia koko

⁵⁷ Mutta veljet, haluan kysyä teiltä jotain, mitä muuta metodisti tekisi hänelle, kuin mitä baptisti voisi tehdä? Meillä on sama asia Amerikassa; meillä on vain yksi Jumala, jota me palvomme. Mutta kaikki baptistit haluavat heidän olevan metod...baptisteja ja he haluavat kaikki metodistit. Ja helluntaiseurakunta haluaa tehdä heistä kaikista helluntailaisia. Church of God haluaa heidät kaikki puolelleen. Assemblies haluaa heidät kaikki puolelleen.

Mitä se on? Oi, jos heidät kastettaisiin niin, tai näin, tai noin, tai heidän täytyy sanoa tiettyjä asioita, heidän täytyy... Mitä se on? Psykologiaa. En ole täällä satuttaakseni tunteita, mutta, veli, minun täytyy olla rehellinen. Tämä saattaa olla viimeinen kerta, kun koskaan... [Tyhjä kohta nauhalla. --Toim.]... Se on totta. Ja sanoin: "Meillä on sama asia Amerikassa, tästä seurakunnasta vain toiseen. Jos Church of God ei kohtele minua oikein, niin liityn Assemblies seurakuntaan. Jos Assemblies ei kohtele minua oikein, olen sitten Oneness seurakunnassa." Ja siinä se on. Mitä se on? Sama asia, kuten pakanat; se on totta. Ankkuroikaa itsenne kerran Kristukseen; pysykää siellä, aivan.

⁵⁸ Sitten, kun sanoin: "Varmastikaan te ette voisi tehdä yhtään enempää hänen hyväkseen, kuka tahansa, huolimatta siitä, kuka se olisi." Mutta sanoin: "Te ette voi antaa hänelle hänen näköään, te muhammedilaiset, ettekä te jainilaiset, ettekä te buddhalaiset eikä kukaan teistä voi antaa hänelle hänen näköään. Enkä minäkään voi antaa hänelle hänen näköään." Mutta sanoin: "Taivaan Jumala, joka herätti Poikansa Jeesuksen, jonka te ajattelette olevan telepatiaa, on näyttänyt minulle näyn, että tämä mies tulee saamaan näkönsä. Jos hän ei saa näkönsä, olen minä sitten väärä profeetta."

"Ja jos hän nyt saa näkönsä, kuinka moni teistä kohottaa kätensä hyljäten pakanajumalansa. Te näette, missä teidän pappinne seisovat? Jokainen heistä, he olivat hiljaista väkeä, ei ihme, että he ovat hiljaa. Minäkin olisin hiljaa, ellei Taivaan Jumala olisi näyttänyt minulle jotain juuri nyt." Minä sanoin: "Nyt me näemme, onko se totta vai ei."

⁵⁹ Ja kaikki olivat hiljaa. Tartuin vanhaan raukkaseen ja vedin hänet rinnalleni. Sanoin: "Herra Jumala, joka loit taivaat ja maat, kuten oli Raamatun päivinä, on se jälleen palannut takaisin. Tulkoon se tietäväksi tänä päivänä, että Sinä olet Jumala ja Sinun Seurakuntasi on voittava jokaisen helvetin portin; niin tulee olemaan. Ja monet näistä täällä istuvista ihmisistä ovat työskennelleet täällä, ajatellen, että nämä asiat kuuluivat toiseen aikaan, suo heidän tietää, että heidän työskentelynsä ei ole ollut turhaa. He saarnasivat niin hyvin, kuin pystyivät noissa olosuhteissa ja asiat, joiden avulla heidän täytyi saarnata. Mutta nyt Sinä olet tullut näyttämölle..." (Tietystikään he eivät tulkkaa rukousta.)

⁶⁰ Ja kun rukoilin Herraa, mies nojasi minuun samalla. Kun päästin hänet menemään, sillä tavalla, hän päästi huudon sydämensä pohjasta; hän juoksi ja

¹³ Anna Jumalan sitten puhua sinulle. Ja ehkäpä näet, mitä tuo ihminen on käynyt lävitse. Saatana on kietonut hänet jossain ja saanut hänet tekemään sen. Vaikka hän on kertakaikkisen väärässä, kuitenkin ennen kuin lähdet Jumalan valtaistuimen edestä, olet pahoillasi tuon ihmisen puolesta. Tunnet myötätuntoa tuota veljeä kohtaan. Ja kun palaat takaisin tänne--maan pinnalle, menet tuon veljen luokse ja tervehdit häntä kättelemällä, koska sinä tiedät, minkä lävitse hän on käynyt. Te ette voi seistä kuolevaisena Jumalan Läsnäolossa ja tuomita ketään. En usko sitä, en varmastikaan, vaikka hän olisi pahin syntinen.

Ja entäpä sitten veli, joka on tehnyt virheen?

Vaikka sanon, että hän on väärässä. Joskus häntä syytetään väärin silloinkin, kun hän ei ole väärässä. Mutta jos hän on väärässä, no, jos me viemme hänet Jumalan valtaistuimen eteen, seisomme siellä olkapäät yhdessä veljemme kanssa, tietäen, että hän on kuolevainen ja ehkäpä hänen määränpänsä riippuu siitä, mikä on meidän asenteenne häntä kohtaan, kun palaamme takaisin Jumalan valtaistuimelta, me huomaamme, että me olemme jokaikinen syyllisiä ja me kaikki tarvitsemme apua toinen toisiltamme. Ja paras tapa toimia on rukoilla.

¹⁴ No niin, nämä suuret perusasiat, elävän Jumalan suuri Seurakunta, jos... Sen ei tarvitse sanoa: "No niin, me liitymme tähän organisaatioon tai tuohon." Jos he kaikki yhdistyisivät yhdeksi sydämeiksi, yksimieliseksi, silloin sellainen herätys lankeaisi tähän maailmaan, jota ei ole ennen nähty. Jos ihmiset, joilla on helluntaikokemus, vain yhdistyisivät sydämessään yhdeksi, liikkukoon heidän kirkkokuntansa mihin suuntaan haluavatkaan... Mitä merkitystä näillä pienillä hankauksilla ja muilla on, se on vain saatana yrittäen pitää seurakuntaa sekamelskassa koko ajan. Kuitenkaan, Apostolien tekojen 10:35 on kirjoitettu, että Jumala ei katso henkilöön tai kansallisuuteen, vaan Hän kunnioittaa niitä, jotka palvovat Jumalaa ja tekevät vanhurskaita tekoja. Näettekö? Me--me tiedämme, että se on totta. Jumala kunnioittaa henkilöä, jolla on...

¹⁵ Palvelustehtävässäni, uskoakseni tänä aamuna, olisi hyvä sanoa tämä, osoittaakseni, mikä vaikutus sillä on. Amerikkalaiset, te veljet, olette kaikkein vaikeimmalla kentällä missään. Olen ollut Afrikassa, Intiassa, läpi, oi, käytännössä koko maailman. Mutta en ole koskaan nähnyt kentällä vaikeampaa taistelua, kuin täällä, Amerikassa. Tämä tarvitsee enemmän lähetyssaarnaajia, kuin mikään muu paikka, minkä olen nähnyt koko elämässäni. Sillä koulutetun pakanan kanssa on vaikeampi työskennellä, kuin kouluttamattoman. Ja pakana on uskosta osaton. Ja teillä on niitä. Ja teillä on taistelua täällä... Lähetyssaarnaajalla on paljon asioita, joiden kanssa taistella, malaria, ameeba, ja sellaisia asioita. Mutta hänen ei tarvitse työskennellä riivaajahenkien kanssa, tarkoitan noita riivaajia, jotka ovat menneet kulttuuri-mielisiin ihmisiin. Oi, siinä vasta onkin vaikea työstettävä.

¹⁶ Olin vastikään aamiaisella joidenkin sananpalvelijoiden kanssa. Ja sanon tämän kunnioituksella, veljet. Olisin mieluummin ollut aamiaisella joidenkin noitatohtorien kanssa, (Nyt se kuulostaa hirvittävältä sanoa niin) kuin noiden miesten. Minulla olisi ollut parempi vastaanotto. Minulla olisi ollut monta kertaa yhtenäisempi henki joidenkin noitatohtorien kanssa, kuin noiden sananpalvelijoiden kanssa. Sellainen hirveä asia, Jumala, vapauta meidät sellaisesta.

Me olemme niin järkeviä. Kaikki on viety pois Hengestä; se on Sana; se on Sana; se on Sana. Jumala, minä... Varmasti, uskon Sanaan. Mutta Jos Henki ei yhdy Sanaan, silloin jotain on mennyt sekaisin jossain.

¹⁷ Katsokaapa Kainia, hän oli aivan yhtä hengellinen ja aivan yhtä paljon Sanan kanssa, kuin Aabelkin oli. Se oli ilmestys, joka sai aikaan eron. He molemmat palvoivat; he molemmat toivat uhrit. He molemmat rakensivat alttarin. He molemmat kuuluivat seurakuntaan. He olivat molemmat vilpittömiä. He molemmat palvoivat. Niinpä jos Jumalan tulisi kunnioittaa vilpittömyyttä ja kirjaimellista oppia, miksi Hän ei kunnioittanut Kainia? Mutta ilmestyksen kautta Aabel, vanhurskaana, ilmestyksen kautta, noina päivinä ei ollut Kirjoituksia, vaan Jumala oli paljastanut sen hänelle, että se ei ollut hedelmä, omenat tai appelsiinit, jotka veivät meidät pois Eedenin puutarhasta; se oli veri, elämä.

¹⁸ Matkallaan Israelin lapset, he kohtasivat Mooabin lapset. Mooab, Mooabin maa ei ollut jumalaton; he uskoivat samaan Jumalaan, johon Israelkin uskoi. Ja he olivat järjestäytyneet tiukasti yhteen, suurena kansakuntana. Israel asui teltoissa, millä ei ollut mitään kansakuntaa. En sano tätä ollakseni nyt karkea; sanon sen yhden seikan vuoksi. Israel oli kuin kirkkokuntien välissä, sillä ei ollut vielä omaa maata. Ja se oli matkalla korkeammalle.

He pyysivät lupaa kulkea veljensä maan läpi. Ja mitä he saivat? Heiltä evättiin se. Ja siellä Baalam tuli esille ja rakensi alttarinsa, seitsemän alttaria. Hän... Te huomaa, että hän laittoi seitsemän puhdasta uhria sen päälle, härkiä. Ja hän laittoi myös seitsemän oinasta, jotka puhuivat Kristuksen tulemuksista. Ja Israelin leirissä oli tämä aivan sama uhri.

¹⁹ Niinpä kirjaimellisessa opissa Mooab oli aivan yhtä kirjaimellinen, kuin Israelkin. Mutta heiltä jäi näkemättä se, mikä maailmalta on jäämässä näkemättä tänä päivänä. Ja heidän profeetaltansa siellä jäi näkemättä se. Baalam ajatteli, varmastikin Pyhä Jumala tuomitsisi sellaisen kansan. Mutta häneltä jäi näkemättä tuo lyöty Kallio, tuo vaskikäärme ja Tulipatsas, ihmeet ja merkit. Jumala on aina asunut ihmisten keskuudessa. Missä Jumala oli, ihmeitä ja merkkejä tapahtui. Niin on aina ollut.

Ja sillä tavalla helluntaiseurakuntaa katsotaan tänä päivänä. Oi, ne ovat kaikki kerääntyneet kokoon; he ovat näitä, niitä tai joitain muita. Mutta kuka ei ole? Kertokaa yksikin seurakunta, joka ei ole sellainen. Katsokaapa meidän

niin. Kuinka se voi pettää. Olen neljäkymmentä kahdeksan vuotias; olen nähnyt näkyjä kaksivuotiaasta pienestä pojasta lähtien, eikä kertaakaan Se ole pettänyt. Minulle Se on Jumala.

⁵⁵ Jos minä en voi saada maailmaa näkemään sitä, se ei ole mitään uutta, he eivät nähneet sitä muinakaan aikoina. Mutta Jumala on oikeudenmukainen; Hän lähettää sen joka tapauksessa. Jotta Hän... Sitten kun se kaikki on ohitse, sanotaan: "No, me emme tienneet. Oikeasti, tapahtuiko tämä? En tiennyt siitä." Oi kyllä, se on aina ollut sillä tavalla. Se on sillä tavalla tänä päivänä, veljet, kuunnelkaa. Tämä on tuo hetki; tämä on tuo päivä. Te odotatte jotain siellä kaukana tulevaisuudessa ja saatana yrittää laittaa jotain sinne kauas tulevaisuuteen jonnekin: te tulette olemaan Tuhattuotisessa valtakunnassa, ennen kuin huomaattekaan; nyt on lopun aika.

Niinpä kun tämä näky tuli ja sokea mies pystyi näkemään siinä, sitten hän yhä seiso siellä. Sanoin: "No niin, teille herrasmiehille tänä päivänä, jotka olitte tuolla Jainin temppelissä. Ja te kaikki sanoitte, että teidän alkunne oli ennen maailman luomista ja kuinka vähäpätöinen tämä Jumala oli ja kuinka kaikki Hänen opetuslapsensa tekivät sitä, tätä ja tuota", niin edelleen. Sanoin: "Tiedän teidän ajatuksenne. Te ajattelette, että luen ajatuksia, koska tämä on kaikki, mitä te olette nähneet, se on juuri täällä. No niin, se on se, mitä teidän mielessänne on." Mutta sanoin: "Tässä on sokea mies. Ja tuo mies juuri todisti, että hän sokeutui, kun Henki kertoi hänelle, kaksikymmentä vuotta sitten [Tyhjä kohta nauhalla. --Toim.] katsellessaan aurinkoa; hän palvoi aurinkoa. Ja hän oli sokeutunut; hänen silmänsä olivat yhtä valkoiset, kuin minun paitani. Hän on luvannut, saadakseen näkönsä jälleen takaisin, hän tulee palvelemaan sitä Jumalaa, joka antaa hänen näkönsä. Hän haluaa muuttua." Ja sanoin: "Te muhammedilaiset täällä, te olette suurin joukko lukumäärällisesti, [Tyhjä kohta nauhalla. --Toim.]...tulkoon tänne ja antakoon tälle miehelle hänen näkönsä." Siinä se on.

⁵⁶ En olisi sanonut sitä millään, veljet, jos Jumala ei olisi sanonut niin ensin, näettehän, näyssä. Sanoin: "No niin, tulkaa ja antakaa hänelle hänen näkönsä. Te Buddhan palvojat, haastan Buddhan papin tulemaan tänne, antamaan hänelle hänen näkönsä. Tai te jainit, jotka olitte temppelissä tänä päivänä, haastan kenet tahansa teistä papeista tulemaan, antamaan hänelle hänen näkönsä. Ja hän on palvova sitä Jumalaa, joka antaa hänelle näkönsä."

Oi veli, se oli hiljainen joukko; varmasti oli. Sanoin: "Mitä-mitä te voisitte tehdä? Te sanoisitte hänelle, että hän teki väärin palvoessaan aurinkoa. Hän on palvonut..." Ja sanoin: "Uskon, että hän teki väärin. Hän on palvonut luomusta Luojan sijaan." Näettekö? Sanoin: "Uskon, että hän teki väärin. Mitä te muhammedilaiset tekisitte, jos te muuttaisitte hänet? Te vain muuttaisitte hänen ajattelutapansa. Mitäpä, jos te jainit ottaisitte hänet? Te muuttaisitte hänen ajattelutapansa. Mitäpä, jos te buddhalaiset ottaisitte hänet? Te muuttaisitte hänen ajattelutapansa." Aivan: psykologiaa.

tapaa, veljet... Me olemme Iankaikkisuuteen matkalla olevia ihmisiä ja me tulemme seisomaan Hänen Läsnaolossaan yhdessä yhtenä näistä päivistä. Tarkoitaa kasvoista kasvoin Hänen kanssaan. Sitä ei voi selittää mitenkään. Kun te tiedätte, että se tulee tapahtumaan, siinä se on. En ole nähnyt yhtäkään niistä pettävän.

Eräänä päivänä, Waterlooossa, kun tuo joukko sananpalvelijoita oli niin vastustanut minua ja rukoilin. Minä ajattelin: "Herra, olen tässä tukalassa tilanteessa, enkä tiedä, mitä tehdä", satojen ihmisten istuessa niin kylmänä, kuin vain voivat olla. Ja yhtäkkiä kuulin jotain. Ajattelin, että se oli lentokone, joka oli tulossa katosta lävitse. Katsoin ympärilleni veli Vayleen ja hän katsoi urkuja, hän ajatteli, että nainen oli vaihtanut urkujen tuloilman suuntaa. Sitten huomattiin, että ne olivat sähköurut. Ja tässä Se tulee ylhäältä, kuin jylinä. Ja se tuli alas, se alkoi ravistella takkiani. Se pyyhkäisi koko rakennuksen yli; ihmiset vain menivät kalpeaksi ja kaatuivat taaksepäin pänsä sillä tavalla. Mahtava tuulispää, paitsi, että se ei ollut tuuli, Se oli ääni: Pyhä Henki liikkui läpi rakennuksen ravistellen ja meillä on Se nauhalla.

⁵³ Ja ajattelin: "Suuri Pyhä Henki ei koskaan käyttäydy väärin. En ole koskaan nähnyt Hänen tekemän mitään, mikä ei ole kirjoituksissa." Ja kun menin kotia, aloin rukoilla: "Herra, missä--missä tämä on, jos Pyhä Henki toimisi noin?" Pyhän Johanneksen evankeliumin 12. luvussa me näemme, missä Herramme rukoili ja jotkut heistä sanoivat, kun Isä puhui takaisin Hänelle: "Se jylisi."

Jumala yhä elää, veljet. Ja me odotamme jotain, joka kaukana, kun meillä on se juuri nyt. Tämä on se. Älkää antako sen mennä ohitsenne, kuten se on mennyt ohitse läpi aikojen, kuten se meni ohitse Johannes Kastajan päivinä. He eivät tienneet, kuka hän oli. Ihmiset eivät tiedä, mikä tämä Pyhä Henki on. Se ei ole jotain, joka organisoi organisaation. Jota minä en arvostele, veljet. Se ei ole jotain, mistä hermoilla; se on jotain, jota rakastaa ja palvoa. Se ei ole siksi, että erottaisitte itsenne toisistanne: se on sitä varten, että se tuo toinen toisemme yhteen. Me käytämme Sitä työkaluna, emmekä Jumalan Valtakunnan hyväksi silloin, kun me teemme itsestämme erilaisia toisiin nähden, vaan meidän täytyy tehdä itsemme yhtenäisiksi tämän kanssa. Sitten todellinen Pyhä Henki on tuova sen meille veljet. Sen vain täytyy; se on--se on Kristuksen oma rakkaus meitä kohtaan.

⁵⁴ Ja huomatkapa, tuossa--tuossa Intian kokouksessa. Siellä oli tuo mies. Näin hänet seisomassa, kuin sininen varjo. Ja kun näky jätti minut, oi, mikä tunne, mikä tunne. Tiesin silloin, että sen tulisi--täytyisi tapahtua. Sen täytyy tapahtua; Jumala sanoi niin.

Sitten saatoin ottaa asemani; saatoin olla pomo silloin, kuten se oli (Suokaa anteeksi tuo ilmaisu, en minä, vaan Pyhä Henki, joka toimi, oli Pomo.) Jos Jumala tulisi tänään ja näyttäisi minulle näyn, että George Washington on nouseva presidenttien haudasta, kutsuisin koko maailman näkemään sen tapahtuvan. Se on tarkalleen totta. Se tapahtuu, jos Jumala sanoi

baptistiseurakuntaa; katsokaa kirkkokuntia, ja jälkeläisiä, Vapaat Baptistit, kovakuoriset Baptistit, Varhaiset Baptistit, heitä on yli kolmekymmentä eri ryhmittymää, aivan yhtä paha kuin helluntaiseurakunnassa. Ja he vouhottavat ja riitelevät keskenään samalla tavalla. Katsokaa metodistiseurakuntaa, jopa katolinen seurakunta, mikä tahansa niistä.

²⁰ Mutta mitä heillä jäi näkemättä... Teidän veljien selkään kiivetään monta kertaa sanomalehtien vuoksi. Te teette virheen. Tehköön yksi veli virheen ja jotain moraalitonta. Katsokaapa; sanomalehdet ympäri maata levittävät sitä niin kovasti, kuin vain voivat. Se on saatana. Mutta tehköön yksi näistä muista sananpalvelijoista sen, siitä vaietaan.

Mutta Taivaan kirjoissa se on aivan sama asia. Aivan. Syy, miksi painan olkapääni yhteen teidän veljien kanssa, on koska leirissä on Kuninkaan huuto. Merkit ja ihmeet seuraavat näitä ihmisiä. He tekevät virheitään ja saavat monia ismejä ja paljon järjettömyyttä. Te tiedätte sen, veljet, te... Te voitte aivan yhtä hyvin kohdata sen. Aivan. Me tiedämme, että paljon asioita jäljitellään ja niin edelleen, se ei ole oikein, vaan on olemassa todellinenkin asia. Aivan.

²¹ Kun Jeesus tuli, Hän oli aivan yhtä kirjaimellinen opissa, kuin fariseuksetkin. Fariseukset eivät voineet uskoa sitä. Mutta Jeesus oli kirjaimellinen opissa. Mutta Hänen palvelustehtävänsä seurasi merkit ja ihmeet. Siinä, missä fariseuksilla oli Sana aivan kuten Jeesuksellakin, sama Sana. Mutta se on hengellinen ilmestys. Jeesus todisti siitä, kun Hän tuli vuorelta ja sanoi: "Kenen ihmiset sanovat Minun, ihmisen Pojan olevan?" Yksi sanoi Elisa ja toinen sanoi profeetta ja niin edelleen. Hän sanoi: "Mutta kenen te sanotte Minun olevan?"

Ja Pietari sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

No niin, katolinen seurakunta sanoo, että Pietari oli tuo kallio ja tälle kalliolle seurakunta rakennetaan. Protestanttinen seurakunta sanoo, että se oli Jeesus, tuo Kallio. En halua olla erimieltä, he voivat uskoa, mitä haluavat, niin kauan, kuin se on Kristuksessa, mutta minä--minä olen eri mieltä molemmista näkemyksistä, uskon, että se ei ollut Pietari, jolle Seurakunta rakennettiin, eikä se ollut Kristus, jolle seurakunta rakennettiin, vaan hengelliselle ilmestykselle siitä, että Hän oli Kristus. Näettekö, näettekö?

²² "Veri ja liha eivät ole tätä sinulle paljastaneet (jokin seminaari, jokin koulu, jokin teologia, jokin älykkö)..." "Liha ja veri eivät ole tätä sinulle paljastaneet, vaan Minun Isäni, joka on taivaassa; tälle Kalliolle Minä rakennan Seurakuntani", hengelliselle ilmestykselle, ei Sanalle, ei kirkkokunnalle, ei opille, ei millekään muulle, kuin hengelliselle ilmestykselle siitä, että Jeesus on Kristus: "Minä rakennan Seurakuntani."

No niin, te saatatte uskoa sen mielessänne, mutta kun te uskotte sen sydämellänne, niin teillä on Iankaikkinen Elämä. Jeesus sanoi Johanneksen evankeliumin 5:24: "Hän, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on Iankaikkinen Elämä." Ottakaapa sana Iankaikkinen ja

katsokaa, mitä se tarkoittaa. Seuratkaa sitä takaisin kreikankieleen; te löydätte sanan Zoe, Jumalan oma elämä. Teillä on sisällänne Kuolematon Elämä, minkä vuoksi? Te olette uskoneet Hänen olevan Jumalan ainutsyntyinen Poika ja vastaanottaneet Hänet henkilökohtaisena Pelastajananne. Ei älykkyyden kautta, vaan syntymän kautta, kuinka Jumala toi sen alas ja paljasti sen teille hengellisen ilmestyksen kautta.

²³ Usko tulee kuulemisesta. Usko on kuulemista, kun te kuulette sen. Mutta usko ei ole se asia. Esimerkiksi, minä olen täällä; olen nääntymässä nälkään ja pyydän teiltä leipälimppua ja te annatte minulle kaksikymmentä viisi senttiä. Se on tuon leipälimpun ostovoima. No niin, voin iloita aivan yhtä paljon tuon kahdenkymmenen viiden sentin kanssa, kuin leipälimpun kanssa. Mutta kuitenkin se ei ole leipälimppu. Se ei ole leipälimppu. Mutta voin olla onnellinen sen kanssa. Pidän nuo kaksikymmentä viisi senttiä tietäen: “Kiitos, hyvä herra, nyt elämäni pelastui.” Mutta minulla ei ole leipää. Ymmärrätekö, mitä tarkoitan? Näettekö? Uskon kautta te olette pelastuneet, mutta se on ilmestys Kristuksesta, joka saa aikaan tulokset. Ymmärrätekö, mitä tarkoitan? Näettekö? Se on se, mistä puhun.

²⁴ Se on se, mitä maailma kaipaa. Ja syy, miksi muu maailma ei tule sellaiseen helluntaiuskoon, kuten meillä on, on meidän oma asenteemme toinen toisiamme kohtaan. Se on totuus, veljeni. Se on meidän erimielisyyksiemme takia toinen toistemme välillä. He näkevät yhden puhuvan toista vastaan, toisen puhuvan toista vastaan ja tämän puhuvan tuota vastaan ja tätä kirkkokuntaa. He pelkäävät sitä. En tiedä, mikä olisi ratkaisu. Olen yrittänyt sitä. Yksi haluaa... Jos tämä ryhmä sponsoroisi sitä, no, muilla ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Te voitte kuvitella, millaiseen asemaan se asettaa minut. Ja minä sanon: “No, jos annan tälle toiselle tulla, toinen ei tule. He eivät tule yhdessä.” Niinpä ajattelin: “No, menen vain sitten ilman heitä. Menen joka tapauksessa.” Se on väärin. Olen huomannut sen olevan väärin.

Koska sama asia oli Intiassa, missä uskon kaksinkertaisen määrän tulleen kääntymykseen, kuin Afrikassa, yhdellä alttarikutsulla. Mutta kukaan ei sponsoroinut sitä, niinpä minne he menivät? Takaisin Buddhan temppelisiin, ja niin edelleen. Nämä organisaatiot täytyy huomioda ja nämä paikat, missä on lähetyksenttiä ja niin edelleen, jonne käännynnäiset voidaan tuoda, ja näihin seurakuntiin ympäri maata.

²⁵ Niinpä te näette, millaiseen ahdinkoon se laittaa minut, kun yritän seistä itsenäisenä? Oral Roberts sanoi sen minulle kerran. Näettekö? Hän kuuluu helluntailaiseen Church of God seurakuntaan, uskoakseni, tai helluntailaiseen Holiness Church of God seurakuntaan, jotain sellaista, yhteen niistä. Kuitenkin, näettekö, hän edustaa seurakuntaa, kun taas minä seison ilman seurakuntaa, kuitenkin Seurakunnan rinnalla. Olen Seurakunnan rinnalla, todellisen, Kristuksen Ruumiin rinnalla jokaisessa kirkkokunnassa, yrittäen vetää meitä yhteen. Halusin selittää sen teille, jotta te veljet ymmärtäisitte.

⁴⁹ Tuossa kokouksessa tuona iltana, kun he aloittivat, siellä oli rajasthaneja tyynyillä ja siellä oli muhammedilaisia ja buddhalaisia ja minulta meni enemmän, kuin kaksi ja puoli tuntia päästä edes seisomaan sinne, missä aioin saarnata. Pormestari arvioi, että jos jäisin kolmeksi päiväksi tai viideksi päiväksi, jotka minun oli määrä olla siellä, että viisisataa tuhatta ulkopuolista ihmistä olisi Bombeissa. He olivat kuulleet; he olivat tulleet. Ja ajattelin: “No, jos nuo saarnaajat eivät tee yhteistyötä, jätetään heidät sitten rauhaan.” Mutta tein virheen. Minun olisi pitänyt kääntyä ja palata takaisin, kunnes olisin saanut heidät yhteistyöhön. Koska tuona iltana, kun menimme kokoukseen... Siellä ei voi jakaa rukoukortteja; sitä ei ole mahdollista tehdä mitenkään. Niinpä meillä oli miliisi, joka tavallaan toi yhden ihmisen kerrallaan esille. Ja sitten he...

⁵⁰ Siellä on tuhansia kertaa tuhansia ja tuhansia tuhansia ihmisiä, jotka ovat ensimmäisenä rukousjonossa, ihmisiä, joille ei edes pysty puhumaan? Mutta sitten Pyhä Henki alkoi paljastamaan asioita heille ja alkoi kertomaan heille, minä näin, kuka--mitä siellä oli, tavasin heidän nimensä, en pystynyt edes lausumaan sitä. Paikka... Sitten saatoin tuntea Pyhän Hengen kautta, että sieltä lähestyi, että se oli--he ajattelivat, että se oli telepatiaa. Niinpä ajattelin: “Herra, jospa vain annat Armoasi.” Noin kolme tai neljä oli kulkenut ohitse, kun pitaallinen kulki ohitse, jolla ei ollut käsiä, ja--ja otin hänet käsivarsilleni ja syleilin häntä. Hän vain itki, kun näki jonkun välittävän hänestä. Maailma on kuolemassa rakkauden puutteeseen, veljet. No niin, ota veljesi käsivarsillesi, näe sitten, muuttuuko asiat. Näettekö? Tuo sama rakkaus, joka toimii pitaaliseen, toimii veljeesi, jonka ajattelet olevan väärässä. Aivan, no niin.

⁵¹ Ja hän... Otin hänet käsivarsilleni ja hän--hän itki. Ja toinen sen jälkeen oli sokea mies. Jonossa oli ollut toinen sokea mies, hänelle oli kerrottu, kuka hän oli, mistä hän tuli ja kaikki muukin. Sanoin: “Herra Jumala on parantanut sinut, veli. Vuosia sitten Hän kuoli puolestasi ja sinun parantumisesi on turvattu. Jos nyt vain uskot, jatka eteenpäin ja tule terveeksi.” Kaksi tai kolme pitaalista oli kulkenut ohitse; ainoa asia, mitä olin nähnyt, oli keitä he olivat ja mikä oli--oli... En puhunut enempää. Sanon vain sen, minkä voin nähdä ja sitten vain lopetan puhumisen. Ja sitten tämä yksi kulki ohitse--kulki ohitse, sokea mies. Sanoin hänelle, kuka hän oli, sanoin: “Sinä olet kerjääjä. Sinulla on kaksi lasta, sinulla on vaimo; hän on laiha vaimo”, kerroin, mikä on hänen nimensä ja hänen toisen nimensä. Se oli kaikki oikein. Ja sitten, kun aloin ojentamaan häntä eteenpäin jonossa, näky ilmestyi. No niin, silloin Herra puhuu. Toinen puoli on se, mitä ihminen tekee itse. Se on se, mitä te näette puhujalavalla. Sen teette te, en minä. Se on teidän oma uskonne, joka tekee sen.

⁵² No niin, kun se ilmestyi, katselin ja näin miehen seisovan edessäni. Hän näytti vähän harmaammalta, kuin miltä hän näytti siellä ja hän pystyi näkemään; hänen silmänsä olivat auki ja hän iloitsi ja puhui ihmisille. Se on pääasia. Siinä se oli. Ajattelin: “Oi Jumala, siinä se on.” Kuinka ei ole mitään

sanoi minulle, hän sanoi: “Te ihmiset kutsutte itseänne uskonnollisiksi? Ja te käytätte kaikkia tiedemiehiänne—kaikkia tiedemiehiänne siellä, ette auttaaksenne jotakin toista, vaan rakentaaksenne atomipommeja räjäyttääksenne toinen toisenne kappaleiksi.” Oliko hän väärässä vai oikeassa?

⁴⁶ Näettekö, joka valheessa on paljon totuutta. Se on totta. No niin, jos se on todellinen valhe, juuri sellainen, mitä me kutsumme mustaksi valheeksi tai pieneksi valkoiseksi valheeksi... Se on tuo valkoinen valhe, joka on todellinen valhe. Te voitte huomata ison mustan valheen, mutta se on tuo pieni valkoinen valhe, jossa on paljon... Kuten se, jonka saatana kertoi Eevalle... Näettekö? Vain yksi pieni asia poissa linjasta, se on se, mitä meidän seurakuntamme kuuntelevat tänään. He sanovat: “Oi, olet oikeassa kaste-ajatuksessasi; olet oikeassa tässä; ja olet oikeassa siinä.” Mutta hän jättää kertomatta, että sinun täytyy rakastaa tuota veljeä siellä. Vaikka hän olisi oikeassa tai väärässä, seiso olkapäät yhteen painettuina hänen kanssaan, Jumalan Valtakunnassa, Jumalan Läsäolossa.

⁴⁷ No niin, katsokaapa tätä, kuinka Jumala toimii. Ja nämä kaverit, kun he istuivat siellä ja sitten minusta tuntui, kun he olivat kaikki puhuneet tai useimmat heistä olivat puhuneet, että minä olisin Kristuksen petturi, jos en sanoisi jotain. Ja nousin ylös; sanoin: “Herrasmiehet...” En voinut kutsua heitä veljiksi, he eivät olleet. Sanoin: “Kuinka te voisitte koskaan vastaanottaa Veriuhria syntienne vuoksi ja te ette tapa edes kirppua? Miten te voitte tehdä sen? Veri on antibiootti. Veri oli se, joka toi meidät ulos Eedenin puutarhasta. Verisolussa on elämä.” Se oli elämä, vääristynyt elämä, joka toi meidät kuolemaan. Se vaatii saman verisolun murskaamisen tuodakseen meidät takaisin elämään. Tämä on vääristynyt elämä. Ja haluan teidän... Veljet, huolimatta siitä, kuinka hyvin te koitatte paikata sitä ja kuinka hyvin te yritätte tehdä tätä ja kuinka puhtaasti te koitatte elää ja kuinka vanhurskaasti te yritätte elää, se ei koskaan toimi. Tämä elämä alun perinkin oli Jumalan tuomitsema. Ja sitä ei voi korjata; sen täytyy kuolla ja tulla uudestisyntyneeksi. Sen täytyy olla syntymä. Ei ole muuta keinoja. Näettekö?

⁴⁸ Ei olla parempia, liittyä seurakuntaan, lopettaa ilkeytenne, te voitte tehdä sen kaiken eikä teillä siltikään ole Iankaikkista Elämää. Näettekö? Te voitte liittyä seurakuntaan; te voitte kuulua kirkkokuntaan; te voitte elää niin oikein kuin vain voitte kuolemaan saakka; nuo fariseuksetkin elivät ja Jeesus sanoi: “Te olette isästänne, saatanasta.” Näettekö? Me koitamme rakentaa sitä teoille koko ajan, jotain, mitä me voimme tehdä, jotain, mille me voimme rakentaa, jotain... Jumala ei tarvitse meidän rakennuksiamme; Jumala tarvitsee meidän sielumme. Ja siellä tuona kertana, tuona iltana, kun... Sanoin: “Puhukoon Jumala, Hän, joka on Jumala tänä iltana.” Ja tuolla puhujalavalla... No niin, te, jotta te... Teen tämän, sanon tämän, jotta te voitte nähdä sen luottamuksen, joka teillä voi olla Jumalaan.

Ja nyt, jos te menette johonkin paikkaan ja saatte joukon käännynnäisiä, menette vain ja järjestätte kokouksen sanoen: “Tässä olen.” Ihmiset tulevat. Aivan. “Missä raato on, siellä kotkat kokoontuvat.” Mutta jos he kääntyvät uskoon, kuka ottaa heidät, kuka on siellä nappaamassa heidät? Kuka on siellä pitämään heistä huolta tai säilyttämässä heidät, jotka te olette jo napanneet Evankeliumin verkolla? Kuka kerää kalat? Jos ne makaavat rannalla, he tuhoutuvat. Jonkun täytyy olla siellä. Niinpä te vain... En voi työskennellä ilman teitä, veljet.

²⁶ Oi, jos he kaikki vain voisivat olla yhtä sydäntä ja saman periaatteen puolesta ja repiä vain alas pienet erimielisyydet... Juuri täällä tässä kaupungissa, Billy Graham voi tulla tähän kaupunkiin ja hän aloittaa tässä pienessä tabernaakkelissa täynnä ihmisiä, viisitoista, kaksikymmentä tuhatta, ehkäpä, tai suurin piirtein sellaista, siinä ajassa, kuin minä olen ollut täällä. Miksi? Koska he kokoontuvat yhteen; he ovat yksimielisiä.

Jos se voidaan tehdä noin sanatarkasti, kuinka paljon enemmän meidän tulisi tehdä Hengessä? Näettekö? Jos--jos veli... Jos Oral Roberts, jos joku toinen veli, tulisi kaupunkiin, olkaamme sen takana. Se on meidän velvollisuutemme seistä veljemme rinnalla. Näettekö? Se on oikein. Ja sitten mitä se saa aikaan? Se näkyy ulospäin.

Jos me emme tee niin, niin miltä se näyttää ulospäin? Näettekö... “Katsokaapa heitä, heillä on tämä kaveri täällä.” Näettekö? Näettekö, mitä tarkoitan? Se on se, mitä tapahtuu.

²⁷ No niin, herätyksen vaikutukset voidaan tuntea pitkään, jos... Ja se--se auttaa koko Church of God seurakuntaa. Jos--jos meillä olisi sata käännynnäistä tänä iltana ja jokainen heistä menisi teidän veljien seurakuntiin (Näettekö?) mitä tahansa se olisikin, se ei ainoastaan vaikuta teidän seurakuntaanne, teidän seurakuntaanne, ja teidän seurakuntaanne, vaan se vaikuttaa Jumalan Valtakuntaan tämän jokaisen paikan kautta.

Tälle minä yritän rakentaa täällä. Täällä minulle ei merkitse se, mitä... Jos he haluavat tulla kastetuksi tällä tavalla ja tuolla tavalla, kuinka... Mitä merkitystä sillä on? Jumala antoi teille Pyhän Hengen teidän oudoista piirteistänne huolimatta; Hän antoi minulle Pyhän Hengen minun oudoista piirteistäni huolimatta. Ja Jumala antaa Pyhän Hengen niille, jotka tottelevat Häntä. No niin, kuka totteli Häntä? Näettekö? Siinä se on. Näettekö?

²⁸ Me vain vedämme näitä pieniä tikkuja ja se on juuri se, mitä saatana haluaa. Mutta minä uskon, veljeni, että on tulossa hetki, kun todella todellinen vaino tulee ajamaan meidät yhteen. Silloin me tulemme olemaan yksi, Seurakunta tulee olemaan yhdessä. Uskon, että Jumala on työstämässä sitä, maalattuaan ensin tämän kuvan teille.

Kun--kun Salomon temppeli rakennettiin, sen palaset leikattiin ympäri maailmaa. Ja yksi palanen sahattiin näin ja toinen näin. Ja kun ne tulivat

yhteen, jokainen kivi meni paikalleen ilman vasaran tai sahan ääntä. Ja se oli elävän Jumalan Seurakunta.

²⁹ Ja uskon, että Jumala on työstämässä kiviä Church of God of Prophecy seurakunnan ja muiden seurakuntien, Lee yliopiston, tai mikä tahansa se onkaan, ja teidän Assemblies veljien, teidän riippumattomien veljien, ja teidän Oneness veljien, ja kaikkien teidän kautta. Ja jonain päivänä tuo Huippukivi, tuo hyljätty Kivi... Kun Seurakunta pääsi niin pitkälle, he huomasivat, että heillä oli leikattuna--oli kummallinen kivi; sille ei löydetty paikkaa, mihin se sopisi. Mutta lopulta huomattiin, että se oli Pääkulmakivi. Ja luulen, veljet, että eräänä näistä päivistä me tulemme huomaamaan, että Pääkulmakivi on Jumalan rakkaus, Kristus, meidän sydämissämme, joka sitoo jokaisen meistä yhteen. Silloin tuo suuri Seurakunta tullaan kruunaamaan ja Jumala vie Sen kirkkauteen.

³⁰ Kokouksissa saatan antaa teille vain pienen katsauksen joihinkin asioihin, joita tapahtuu, jotta voitte nähdä, missä meidän Herra Jumalamme, suuri lauman Paimen, kuinka Hän liikkuu ihmeellisin tavoin. Sanoin tämän tänä aamuna, jotta te veljet voisitte ymmärtää. Jos joku sanoo: "Onko veli Branham Assemblies ryhmässä? Onko hän Oneness ryhmässä?" Kyllä, olen Assemblies ryhmässä. Olen Oneness ryhmässä. Olen Church of God ryhmässä. Olen Pilgrim Holiness ryhmässä. Olen Nasarealaisissa. Minä--minä--minä kuulun Kristukselle, johon te kaikki kuulutte. Näettekö? Ja niinpä, minä kuulun teihin jokaiseen, veljet. Me olemme--me olemme veljiä yhdessä. Näettekö? Ja nyt, sillä tavalla me haluamme elää; sillä tavalla me haluamme toimia. Se on...

³¹ Perheessänne, omien lastenne kesken, tuskin on olemassa kahta lasta, jotka ovat samaa mieltä keskenään, mutta he ovat samassa perheessä; varmasti ovat. He voivat olla erilaisia luonteenpiirteissään; he saattavat olla erilaisia ruokahaluiltaan; he saattavat olla erilaisia kaikin mahdollisin tavoin, mutta kuitenkin. He ovat yhtä perhettä. Ja me olemme Kristuksen perhettä. En yritä sanoa: "Jimmy, olen sinun puolellasi. John, olen sinua vastaan." Vaan yritän sanoa: "Jimmy ja John, me olemme molemmat samassa perheessä." Näettekö, mitä tarkoitan? Me työskentelemme kaikki yhdessä tällä maatilalla ansaitaksemme elannon perheelle.

No niin, se on minun kantani. Jos joku sattuisi kysymään teiltä, koska tahansa, kertokaa vain se, veljet. Minulla on vaikeaa, kovia kamppailuja; varmasti on. Mutta minulla on tuo toivo, että jonain päivänä meidän ylistetty Herramme tulee.

Ja Herran pasuuna soi eikä aikaa enää ole,

Ja aamu valkenee, kirkas ja ihana;

Ja kun Hänen Valittunsa (Church of God, Assemblies, ja kaikki...)

Amerikka Amerikalle." Nämä intialaiset sanoivat: "Me haluamme omistaa oman maamme. Me emme halua metodisteja ja baptisteja ja helluntailaisia omistavan Amerikassa meidän maatamme. Me haluamme omistaa sen itse, juuri täällä; suokaa meille se. Te veljet voitte tulla ja vierailla meidän luonamme." Se kuulosti ihan hyvältä. Näettekö? Mutta minulle ei sopinut olla siellä sillä tavalla. Nuo lähetysaarnajat ovat hikoilleet verta siellä vuosikausia niiden asioiden vuoksi, joiden puolesta he ovat seisseet. He kuolivat ameebaan, ja keltakuumeeseen ja mustan veden kuumeeseen, ja kaikkeen sellaiseen siellä, tuodakseen Evankeliumin. Pitäisikö minun kääntää selkäni sellaiselle, minkä ihminen on asettanut alulle Jumalan Valtakunnan hyväksi? Minä olen hänen veljensä. Varmastikaan en. Koskien heidän maatansa, kenelle se kuuluu joka tapauksessa? Jumalalle, se on tarkalleen totta.

⁴⁴ Mutta siellä, sen vuoksi, mitä minä tein, ja he sanoivat minulle, että he eivät tekisi yhteistyötä. Tuona iltana he.... Tuona päivänä kaupungin pormestari vei minut Jainin temppeliin, Ja Jain, Jan, unohdin sen, Jain. Ja heillä on kummallinen laho. He ovat enemmän katolilaisen järjestyksen mukaisia. He veivät minut sisälle, missä heidän paavinsa istui tyynyllä. Ja vain näyttääkseen kärsimyksiä, mitä he käyvät lävitse. Miehet ja naiset istuvat tekemässä pieniä moppeja. He eivät tappaisi muurahaistakaan; he—he eivät voi tehdä töitä; heidän täytyy kerjätä kaikki, minkä he saavat. Neljäsataa miljoonaa intialaista ovat lähestulkoon... Heitä on noin seitsemänkymmentä miljoonaa, luulenpa, jotka—jotka tekevät töitä ja toiset, neljäsataa miljoonaa kerjäläistä. Ja he pyyhkivät lattioita, kun he kulkevat tai maata, jotta eivät astuisi muurahaisen päälle, koska he uskovat uudestisyntymiseen; ne saattavat olla joitain heidän ihmisiään. He eivät tapa mitään, ei edes kärpistä tai kirppua. Eräs mies kuoli oman sormensa leikkaukseen, ja hän kuoli sen takia, koska hän ei puhdistanut veitsea, jota hän käytti peläten, että tappaisi jonkun esi-isistään, joka oli matkallaan takaisin.

⁴⁵ No niin, te näette maailman elävän sellaisessa tiedottomuudessa ja meillä on todellinen Evankeliumi ja meidän aseemme osoittavat toinen toisiamme. Näettekö, mitä minä tarkoitan, veljet? Me hermoilemme, tulisiko meidän olla Church of God seurakunnassa vai Assemblies of God -- minä haluan olla Jumalan lapsi. Siinä kaikki. No niin, ja Jumalan palvelija... Huomatkapa, sitten tuossa... Nuo ihmiset tuossa tilassa. He eivät voineet—he eivät voineet ajaa partaansa. Oli syntyä ajaa parta. Niinpä heidän täytyi repiä partansa irti ja repiä hiuksensa irti. Ja... Ja oi, niitä asioita, joita heidän täytyi tehdä, se oli hirvittävää. Sitten tämä paavi istui siellä, sellaisena, kuin hän oli. Ja kuulin, että siellä on seitsemäntoista, uskon, että siellä on seitsemän, tai kahdeksan eri uskontoa edustettuina, ja minä tulin sisälle. Jokainen niistä kertoi minulle, kuinka pieni minä olin. No, nuo Jainit, he sanoivat, no, heidän alkunsa oli ennen kuin maailman luominen edes alkoi. Ja he olivat niin paljon ylempänä, kuin kristillisyys. Ja heillä on paljon hyviä asioita. Tässä on se, mitä paavi

tottelematon Herralle. Ja kun minä... Katsoessani tuota kirjoitettua näkyä, jonka olen lukenut satoja kertoja. Näyssä sanottiin, että menisin ensin Intiaan, ja sitten takaisin Afrikkaan. Mutta Hän käski minun mennä Afrikkaan ensin ja sitten Intiaan, osoittaen, että Jumala tiesi, että pettäisin Hänet, mutta Hänen Sanansa, mitä Hän sanoi, ei voi pettää. Näyssä itse asiassa lukee, että menisin Afrikkaan ensin, tai ensin Intiaan, ja sitten takaisin Afrikkaan. Sinne olen nyt matkalla, heti niin pian kuin olen käynyt läpi kaksikymmentä tai kolmekymmentä kokousta, jotka ovat tästä eteenpäin heinäkuuhun saakka, ja sitten me menemme Afrikkaan. Veli, meidän rakas veljemme David duBlessis siellä, on ollut siellä ja puhunut veljille ja niin edelleen, tullaksemme yhteen.

⁴¹ Intiassa, haluaisin kertoa kokouksista kuitenkin, vain kuinka--mitä siellä tapahtui. Kun menimme sinne, ei ollut mitään yhteyttä, veljet olivat täysin erottautuneet. Yksi seurakunta tuki minua ja muut heistä eivät tulleet kokouksiin, koska he eivät pitäneet tuosta seurakunnasta. Näettekö, siinä se on.

Ja kirjaimellisesti, Intiassa on neljäsataa seitsemänkymmentä miljoonaa ihmistä. Ja kristinuskon osuus on Intiassa heikoin, kristinuskon. Katolilaisuuden ja kaikkien muiden kanssa, me luokittelemme sen kolmannelle tai neljännelle paikalle. Muhammedilaiset ovat kaksi tai kolme kertaa meidän kokoisia. Se sisältää koko kristinuskon.

⁴² Ja kun pääsin sinne, koska tässä yhdessä seurakunnassa, heidän periaatteensa oli: "Jättäkää Intia Intialle; me emme tarvitse lähetyssaarnaajia; me emme tarvitse amerikkalaisia." Kun laskeuduin Bombeihin, siellä seisoivat metodistipiispa ja muita suuria miehiä. He sanoivat: "Herra Branham, sinä tulet Intiaan; älä tule tänne lähetyssaarnaajana. Me tiedämme Raamatusta enemmän, kuin te jenkit olette koskaan tienneetkään." En nyt arvostellakseni, en arvostellen, mutta se on totuus. Se on itämainen Kirja; se ei ole länsimäinen Kirja; se on itämainen Kirja. Kun saat itämaisen näkökulman Siitä, olet löytänyt silloin uuden Kirjan. Se on totta. He sanoivat: "Meillä on ollut Raamattu kaksituhatta vuotta ennen kuin te olitte edes kansakunta." Se on totta. Pyhä Tuomas meni sinne. Pyhän Tuomaksen seurakunta, kävin siellä, kun vierailimme siellä. Varmasti, heillä on ollut Raamattu lähes kaksituhatta vuotta, ennen kuin me olimme kansakunta. Ja meillä on länsimainen ajattelutapa, koittaen verrata sitä itämaiseen, joka on vain täysin vastakohta sille. Kaikki esikuvat ja muuta Raamatussa... Jos te koskaan voitte mennä sinne ja tutkia heidän—tapaansa elää, te voitte nähdä Raamatun tulevan uudeksi Kirjaksi teille. Koska se on itämainen Kirja, joka on kirjoitettu itämaisella elämäntavalla. Ja me olemme länsimaisia ihmisiä länsimaisella elämäntavalla.

⁴³ Jos Herra suo, tällä viikolla, kun aloitan saarnaamisen, haluan saarnata: "Kun Itä kohtaa Lännen." No niin, he eivät halunneet tehdä sitä, koska he eivät pitäneet tästä toisesta seurakunnasta, koska se ei ollut samaa mieltä meidän veljemme kanssa. No niin, katsoessani sitä, sanoin: "No, se on totta. Jätetään

*Kun valitut kokoontuvat Kotiinsa yläpuolelle taivaan,
Kun joukot kutsutaan sinne, siellä minäkin tulen olemaan.*

³² Ja--ja minä--minä--minä tulen olemaan siellä teidän veljien kanssa, yksisydämisenä, yksimielisenä, emmekä enää koskaan ole erillämme. Sitä päivää varten me työskentelemme.

Kuinka paljon aikaa meillä on? [Joku vastaa: "Kuinka paljon haluatkaan käyttää." --Toim.] Minä vain... Sallikaa minun käyttää toiset kymmenen minuuttia. [Veli sanoo: "Siitä vaan." --Toim.] Vain yhtenä todistuksena. Sopiiko se, veljet, oletteko kovin kiireisiä? [Veli Branhamille vakuutetaan, että hän voi jatkaa. --Toim.]

Haluan kertoa pienestä kokemuksesta jossain, jostain, mitä tapahtui. Pelkästään kokouksessa, en--en halua tehdä--kertoa näitä kokouksissa, koska se voi kuulostaa henkilökohtaiselta. Te veljet olette--olette miehiä täällä; te--te ymmärrätte. Näettekö?

³³ Nuo kokoukset Intiassa jokin aika sitten, haluan kertoa teille näkyjen erehtymättömyydestä. Ja... Minulla oli vastikään näky, että menin Intiaan ja Afrikkaan. Ja Herra oli sanonut minulle; Hän sanoi: "Mene ensin Afrikkaan, sitten Intiaan." Ja joidenkin sekaannusten ja sellaisten johdosta, managerini sanoi minulle... En halua viitata häneen managerina. En koskaan sano veli Vaylea manageriksi. Meillä on yksi manageri; se on Pyhä Henki. Näettekö? Veli Vayle on kumppanini; hän on minun veljeni. Hän vain sattuu tekemään järjestelyjä kokouksia varten ja auttaa minua siinä ohessa. Ja eikä hän ole yhtään enempää minun kokousteni manageri, kuin minä olen teidän kokoustenne manageri tai te... Te muutkin olette samanlaisia. Me olemme vain yksi suuri perhe ja yksi suuri Ruumis. Me emme ole toistemme yläpuolella; me olemme vain kaikki samanlaisia; me olemme Jumalan yksikkö, joka työskentelee yhdessä.

³⁴ Ja kirjoitin näyn välittömästi ylös kun olin saanut sen tuona aamuna. Ja sitten, kun manageri, kuten me kutsuimme häntä tuolloin, oli tehnyt järjestelyt Intiaan lähtöä varten. Ja hän--hän ei jollain tavalla juurikaan pitänyt Afrikasta. Niinpä hän sanoi minulle Chicagossa; hän sanoi: "Veli Branham, ohitetaan vain Afrikka ja mennään Intiaan."

Sanoin: "Se on sinusta kiinni; missä tahansa Herra haluaa minun työskentelevän, hyvä on."

Minä tunnen sen, veljet, ja kuten täällä. Huolimatta siitä, onko meillä... Olisin mieluummin tässä kokouksessa, jossa on viisi ihmistä käymässä kuuden tuhannen paikan auditoriossa ja olisin Jumalan tahdossa, kuin paikassa, jossa viisi tuhatta ihmistä tulee kääntymykseen joka ilta, ja olla poissa Jumalan tahdosta. Näettekö? Tärkein asia on tehdä Jumalan tahto, huolimatta siitä, onko se pieni, vai onko se suuri, mitä tahansa se onkin.

³⁵ Pidin juuri herätyskokouksen seurakunnassa, jossa oli kaksikymmentä ihmistä, herätyskokouksen. Minulla ei ole mitään televisio-ohjelmaa; minulla ei ole mitään ohjelmaa, joka tukisi tai mitään sellaista. Ihmiset vain maksavat kulut ja siinä kaikki. Näettekö, näettekö? Ja niinpä minä en halua mitään noista. Jos minulla olisi niitä, olisin silloin velvoitettu. Luuletteko, että meidän rakas veljemme Oral Roberts, joka on läheinen ystäväni ja todellinen Jumalan mies, luuletteko, että Oral Roberts voisi pitää kokouksia kaksi tai kolme päivää seurakunnassa, jossa on kaksikymmentä ihmistä, kun hänen kuluihinsa menee seitsemän tai kahdeksan tuhatta dollaria päivässä? Varmastikaan hän ei voi. Hän haluaisi, mutta hän ei voi tehdä sitä. Hän on sellaisen velvoitteen alla. No niin, minulla ei ole aivoja tehdä sellaista, mitä hän tekee ja Jumala tietää sen, niinpä Hän antaa Oralin tehdä sen. Hän vain pitää minut tällaisena, missä voin... Näettekö, minä--minä--jos me vain--jos me vain ymmärrämme--mitä--mitä meidän--me olemme rajoitettuja sen suhteen, mitä me voimme tehdä. Niinpä silloin minulla ei tarvitse olla rahaa, niinpä se on... Siinä se on. Näettekö? Voin mennä minne tahansa Hän minut lähettää.

³⁶ Jos Hän haluaa minun menevän Afrikkaan ja saarnaavan sadalle tuhannelle ihmiselle, niin Hän on antava rahat sitä varten. Hän omistaa sen kaiken joka tapauksessa, niinpä minun ei tarvitse pyytää sitä, vaan Hän vain antaa sen minulle. Jos Hän haluaa minun menevän vanhaan Timbuktuun, Gravel Switchiin, tai jonnekin, tiedättehän ja saarnaavan kymmenelle ihmiselle, aamen. Minä vain menen ja pysyn siellä, kunnes Hän sanoo, että se on ohitse. Niinpä sillä tavalla... Minä--minä yritän elää sillä tavalla. Ja eikä minulla ole mitään, ei mitään ohjelmia tukemassa eikä mitään muutakaan. Näettekö?

No niin, en sano nyt... Näettekö, nyt se on minun osani, no niin, veli Oral Roberts, Jumala antoi hänelle jotain muuta tekemistä. Ja veli A. A. Allen ja monet noista veljistä, joilla on suuria radiolähetyksiä ja sellaisia asioita, heillä täytyy olla rahaa. Autan heitä itsekini. Näettekö? Teen kaiken, mitä voin, koska ymmärrän, että se on minun veljeni. En pystyisi täyttämään hänen paikkaansa, ja tavallaan olen iloinen, että minun ei tarvitsekaan. Näettekö? Koska minulla ei ole sellaisia henkisiä voimia tehdä sellaisia asioita ja niinpä pysyn vain sellaisena, kuin olen. Te... Kansanedustaja Upshawilla oli tapana sanoa: "Sinä et voi olla mitään, mitä sinulla ei ole." Niinpä se on totta. Ja mitä nopeammin me ymmärrämme sen, sitä parempi se on meille.

Olkaa vain sitä, mitä olette. Jumala haluaa sinut sellaisena, kuin Hän sinut loi. Ja pitääkää vain se mielessä ja olkaa vain se, mitä... Jos se on kynnysmatto, olkaa kynnysmatto. Haluan olla paras kynnysmatto, mitä Hänellä on koskaan ollut, jos--jos minun täytyy olla kynnysmatto. Tai mitä tahansa se onkaan Herran Huoneessa, antakaa minun palvella Häntä tehtävässäni niin hyvin, kuin vain voin.

³⁷ No niin, niinpä Afrikassa, hän ei halunnut mennä sinne. Ja sanoin: "Hyvä on, me emme lähde." Sitten, matkalla takaisin menin huoneeseeni. Ja mentyäni

sinne, oven suulla riippui Valo. Hän sanoi: "Mene Afrikkaan, kuten sanoin sinulle." Soitin veljelle takaisin muutaman minuutin sisällä ja sanoin: "Me menemme Afrikkaan."

Odotin vuoden ja lopulta, en tiedä, kuinka tein sen, mutta sitten tuli toinen reitti. Löysin reitin matkallani takaisin Intiaan. Kun minä--minä kohtaan--kohtasin Lissabonin, Portugalissa, missä minun oli määrä pitää kokous ja jatkaa siitä matkaa ja sitten meillä oli parantamiskokous Vatikaani kaupungin varjoissa Roomassa... Mutta kun olin Portugalissa, tulin sairaaksi; en tiedä, miksi. Olin yhdessä kuvernöörin kanssa ja söin jotain kalaa. Ja se paistettiin oliiviöljyssä, ja oi, olin todella sairas. Yritin olla herrasmies ja syödä sen, mutta sanon teille, suuni ympäröys oli kalpea; olin niin sairas, tuosta vanhasta kalasta ja se oli paistettu oliiviöljyssä. Niinpä, ja hän sanoi: "Veli Branham, näytät sairaalta."

Ja sanoin: "Minusta myös tuntuu siltä."

³⁸ Niinpä, mentyäni hotellihuoneeseeni, lääkäri tuli hetken kuluttua. Rehellisesti, en koita suurennella mitään, mutta hänellä oli pilleri, joka oli yhtä suuri, kuin tuon laatikon kansi ja hän halusi minun nielevän sen. Sanoin: "Tohtori, en antaisi tuota hevosellenikaan. Se on niin... No, sitä ei vain saa kurkusta alas." En ollut koskaan nähnyt noin suurta pilleriä koko elämässäni. Ja sanoin: "Voinko hajottaa sen palasiksi?"

Hän sanoi: "Et, niele se."

Ja sanoin: "No, hetki vain sitten, niin tämä tauti helpottaa." Odotin, kunnes hän meni ulos ja heitin sen pois. Niinpä sitten, mutta hän oli mukava mies. Ja--ja me puhuimme paljon Herrasta Jeesuksesta, koska hän oli katolinen. Niinpä, mutta me puhuimme Herrasta.

³⁹ Ja sitten, kun olin--tulini niin kovin sairaaksi tuona iltana, Billy seisoi vierelläni, ja muut heistä olivat jättäneet minut sinne. Ja sanoin: "Billy, en usko, että selviän aamuun asti." Ja olin vain niin sairas. Minä en vain--vain--voinut hengittää enää. Olin niin sairas, hengitykseni tuskin enää kulki, minun täytyi ponnistella hengittääkseni, ja sellaista oli koko yö. Ja seuraavana aamuna menin kylpyammeeseen... kylpyhuoneeseen mennäkseni yhteen sellaiseen suureen ammeeseen, pyyhkeen kanssa, joka oli kaksi kertaa näiden pöytien kokoinen. Ja--ja niinpä aion kylpeä. Siellä roikkui tuo Valo. Ja se sanoi: "Enkö käskenyt sinun mennä Afrikkaan ensin?" Lankesin kasvoilleni ja aloin itkeä. Sitten sanoin: "Herra, minä--minä, suo minun mennä jonnekin ja hankkia mökki, kuten olen aina halunnut. Minä--en voi olla Sinun palvelijasi; minulla--minulla ei ole edes sellaisia henkisiä voimia palvella Sinua. Unohdin sen täysin." Ja kirjoitin sen ylös ja otin talteen. Luulin, että se oli muistiossani nyt, mutta ei olekaan, mutta minulla on se paperilla.

⁴⁰ No, jatkoin eteenpäin. Hän käski minun mennä Intiaan, minne meninkin. Ja kun palasin takaisin, ajattelin, nyt jo neljän vuoden ajan, että olin ollut